

BESTAAN

Schimmig zweeft hij achter het voorhoofd
en beheerst het leven dat daarachter ligt,
wat hij niet weet heeft hij beloofd
en ik ben voor zijn afstand gezwicht.

Zijn afstand in tijd en ruimte
heeft mij ertoe gebracht
te doen wat hij verzuimde;
dát erkennen wat wordt verwacht.

Maar wie zegt dat ik ooit anders zal zijn?
Ik ben dezelfde als hij is,
onontkoombaar is hij mijn

en zijn teveel is mijn gemis.
Vader, weet wat je hebt gedaan;
willoos liet je mij bestaan.